

โรตารีเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์
2016-2017

Rotary Club Of Phuket District 3330
Rotary International, Thailand

สารสโมสรโรตารีภูเก็ต ปีที่ 39

ฉบับที่ 11 / 2559-2560 ประจำสัปดาห์ที่ 1 เดือนตุลาคม 2559

สโมสรโรตารีภูเก็ต สนับสนุนชุมชนเทศกาลกินผัก นอบเสื่อ น้ำ และข้าวสาร ที่ อ่ามโบะเชิงไตเต้ เกาะ

กำหนดการประชุมปกติประจำสัปดาห์ ครั้งที่ 11 ปีโรตารี 2559-2560

วันพุธที่ 5 ตุลาคม 2559

ณ.ห้องประชุม เซาท์-ซี-เพิร์ล ชั้น 2 โรงแรม เพิร์ล ภูเก็ต

19.00-20.00น.

ร่วมรับประทานอาหาร มิตรภาพสังสรรค์

20.00-20.05น.

นายกเคาะหม้อง เปิดประชุม ร่วมร้องเพลงชาติ และเพลงมาร์ชสโมสรโรตารีภูเก็ต

20.05-20.10น.

ปฏิคม แนะนำแขกเยี่ยมสโมสร

20.10-20.15น.

นายกสโมสรแถลง โดย นาย.เลิศรัตน์ ผิวงาม

20.15-20.20น.

เลขาแจ้งข่าว โดย นายล.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนนท์

20.20-20.25น.

อวยพรวันเกิด โดย อน.ธนิศ ตันติวิท

20.25-20.55น.

บรรยายพิเศษ โดย คุณทฤษฎา ชาญยন্ত্র

เรื่อง "ประวัติการกินเจศาลเจ้ากะทู้"

แนะนำผู้บรรยาย โดย อน.โชคชัย ชิวเจริญกุล

ขอบคุณผู้บรรยาย โดย อน.รังสฤษฎ์ มณีศรี

มอบของที่ระลึก โดย อน.สมศักดิ์ คูสุวรรณ

20.55-21.00น.

นายกสโมสร เคาะหม้องปิดประชุม โดย นาย.เลิศรัตน์ ผิวงาม

ถ่ายรูปหมู่ร่วมกัน

นายกแถลง โดย แอ.เลิศรัตน์ ผิวงาม

- การประชุม วันพุธที่ 21 กันยายน 2559 ครั้งที่ผ่านมา เราไม่มีการประชุม เนื่องด้วยสโมสรฯ เลื่อนการประชุมไปเป็นวันที่ 19 กันยายน 2559 ณ. รพสต.กะทู้ เพื่อทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ 2 โครงการ คือ โครงการมอบเก้าอี้รถตรวจให้แก่ รพสต.กะทู้ และโครงการมอบระบบไฟฟ้าแสงสว่างให้กับพลับพลาที่ประทับ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ สะพานหิน ซึ่งทั้ง 2 โครงการดำเนินการแล้วเสร็จ และส่งมอบโครงการแก่ผู้เกี่ยวข้องสมบูรณ์ 100%

นอกจากการทำกิจกรรมข้างต้นแล้ว เรายังได้ประชุมนัดพิเศษ เนื่องด้วยผู้ว่าการภาค จุฬาทิพย์ ธรรมศิริพงษ์ เข้าเยี่ยมสโมสรฯ อย่างเป็นทางการ โดยเราได้รับความรู้ในเรื่องของการทำโครงการ Global Grant ที่ทางสโมสรฯ เรา มีความตั้งใจจะดำเนินการอีกด้วย

- แจ้งข่าว เนื่องด้วย คุณแม่ของนายกก่อตั้ง สโมสรโรตารีจังหวัดฉะเชิงเทรา (คุณแม่พูลทวี สวัสดิ์รักษ์) ได้ถึงแก่กรรม ในวันที่ พุธที่ 29 กันยายน 2559 เวลา 1 ทุ่ม สโมสรโรตารีจังหวัดฉะเชิงเทราและสโมสรโรตารี ใน จ.ภูเก็ต จะร่วมเป็นเจ้าภาพในการสวดพระอภิธรรมศพ จึงประชาสัมพันธ์ เพื่อสมาชิกทุกท่านทราบ และร่วมไว้อาลัย ณ.วัดฉลอง
- เรื่องกิจกรรม สนับสนุนเทศกาลกินผัก ของ จ.ภูเก็ต ในปีนี้ สโมสรฯ และโรตารีแอนน์ จะร่วมกิจกรรมมอบเสื้อเพื่อใส่ในเทศกาลกินผัก น้ำดื่ม และข้าวสาร ในวันที่ 3 ตุลาคม 2559 เวลา 11.00น. ณ.ฮ้างโปเซ่งไต่เต่ ต.กะรน เชิญสมาชิก ร่วมกิจกรรมในวัน และเวลาดังกล่าว โดยพร้อมเพรียงกัน
- วันพุธที่ 5 ตุลาคม 2559 สโมสรฯ จะมีผู้บรรยายจากศาลเจ้ากะทู้ มาบรรยายเรื่องราวเกี่ยวกับการกินเจ ให้ทุกท่านได้รับฟังกัน เราจะทราบถึงประวัติของศาลเจ้ากะทู้ และประวัติที่มาของเทศกาลกินผัก อย่างพลาดนะครับ

เลขาแจ้งข่าว โดย แอ.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนันท

- วันที่ 19 กันยายน 2559 ผวภ.จุฬาทิพย์ ธรรมศิริพงษ์ ผู้ว่าการภาค 3330 โรตารีสากล เยี่ยมสโมสรโรตารีภูเก็ต เปิดกิจกรรมแรกของวันด้วยการพบ นายกเลิศรัตน์ ผิวงาม เลขา และนายกรับเลือก นยล.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนันท โดยมี ผชภ.ฐกฤต บุตรรุ่งโรจน์ และ นย.รัชดา เทพนาวา กรรมการเลขานุการภาค ร่วมประชุม ณ ห้องประชุม โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกะทู้
- กิจกรรมที่ 2 สำหรับการเยี่ยมสโมสรโรตารีภูเก็ต คือ ร่วมกับนายกเลิศรัตน์ ผิวงาม และสมาชิกสโมสรโรตารีภูเก็ต ส่งมอบเก้าอี้รถตรวจให้กับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกะทู้ โดยมี นพ.กฤษณ์ สกุลแพทย์ รองนายแพทย์ สาธารณสุข จังหวัดภูเก็ต นางกิตติมา ชีวธารณกร ผอ. รพสต.กะทู้ นายสมบุญ อัยรักษ์ รองนายกเทศมนตรีเมืองกะ

เลขาแจ้งข่าว โดย นาย.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนนท์ (ต่อ)

ู้ และนายเชาวลิต สัมครพงษ์ ประธาน อสม. อำเภอกะทู้ เป็นผู้รับมอบ พร้อมกันนี้ทางรพสต.กะทู้ ยังได้จัดโชว์จาก กลุ่มชมรมผู้สูงอายุ, กลุ่มไลน์แดนซ์ กะทู้ และกลุ่มเอโรบิกเกิตโฮ้ มามอบความบันเทิงให้อีกด้วย สมาชิกที่ร่วมกิจกรรม มีรายนามดังนี้ นาย.เลิศรัตน์ ผิวงาม, อน.โชคชัย ชิวเจริญกุล, อน.ธนิต ตันติวิท, อน.ณิญาภัทร์ โพชนุกูล, อน.วิจิต เอกวานิช, อน.รังสฤษฏ์ มณีศรี, รท.ร.มณีพรรณ ตันติพรสวัสดิ์, รท.ณัฐวุฒิ หาญเม่ง และดิฉัน นาย.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนนท์ จากนั้นมีการประชุมร่วมระหว่างผู้ว่าการภาค และคณะกรรมการบริหารรวมทั้งสมาชิกสโมสร รายนามผู้เข้าประชุม คือ ผู้ที่ร่วมงานมอบเก้าอี้รถตรวจ รพสต.กะทู้ เพิ่ม อน.โชคชัย งานทวีกี 1 ท่าน

- ภารกิจช่วงเย็นของ ผวภ.จุฬาทิพย์ คือ ร่วมกับสโมสรโรตารีภูเก็ต นำโดยนายกเลิศรัตน์ ผิวงาม ส่งมอบระบบไฟฟ้า แสงสว่างพลับ- พลาที่ประทับ พลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ ให้กับกองทัพเรือ โดยมี น.อ.กฤษฎา รัตนสุภา รอง 43 เป็นผู้บรรยายความเป็นมาของการก่อสร้างให้ฟัง และมี น.อ.กิตติ ยศไกร รอง 42 เป็นตัวแทนรับมอบ
- นายเลิศรัตน์ ผิวงาม, นาย.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนนท์ และ รท.สวนศรี เตียวสกุล เป็นตัวแทนสโมสรโรตารีภูเก็ต ฟัง สวดอภิธรรมศพคุณแม่ส้อเหลี่ยน อ้วนอร่ามวิไล คุณแม่ อน.ณัฐกฤต อ้วนอร่ามวิไล พร้อมมอบพวงหรีดพัฒน ฌ วัด มงคลนิมิตร เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2559
- วันที่ 22 กันยายน 2559 สโมสรโรตารีภูเก็ต นำโดย นาย.เลิศรัตน์ ผิวงาม ร่วมงานเปิดอาคารพระประวัติกรมหลวง ชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ณ.พลับพลาที่ประทับฯ สะพานหิน โดยมี พลเรือโทสายันต์ ประสงค์สำเร็จ ผู้บัญชาการทัพเรือภาค ที่ 3 เป็นประธานในพิธีเปิด พร้อมกันนี้สโมสรโรตารีภูเก็ตได้ส่งมอบโครงการระบบไฟฟ้าแสงสว่างพลับพลาที่ประทับฯ สะพานหินกับผู้บัญชาการทัพเรือภาคที่ 3 อีกด้วย รายนามสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรม มีดังนี้ นาย.เลิศรัตน์ ผิวงาม, อน. วิจิต เอกวานิช, อน.ปริม สุวรรณเลิศ, รท.สวนศรี เตียวสกุล, สุภาพบุรุษโรตารี ซีร์ โรจน์ชีวพันธ์ และดิฉัน นาย.พัทธ์ ธีรา กิตติวีระนนท์

HAPPY BIRTHDAY

นอศ.พัทธชรีฯ กิตติวีระนนท์

ครั้นผ่านผ่าน วารวัน อันหลากหลาย
บางทีคล้าย ความฝัน อันสดใส
บางทีคล้าย ไฟร้อน ฟลนดวงใจ
เล็ดลอดเก็บไว้ แต่เรื่องดี ที่ผ่านมา
วัยที่ผ่าน พานพบ ประสบเรื่อง
บางครั้งเฟื่อง บางครั้งเศร้า เกล็ดเปลี่ยนผัน
ไม่มีใคร มีความสุขได้ทุกวัน
และเช่นกัน เศร้าไม่ยาวนาน ก็ผ่านไป
ขอพลัง สติไว้ ในดวงจิต
ให้ชีวิต มีสติไม่พลัดผัน
ทั้งไรคา อุปนิสัยไม่เกิดกัน
ให้ชีวิต บุญรักษา ทุกราศรี

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11

โดย อ.ไชศรัย งานทวี

วันนี้ถือว่าเป็นเกียรติ ที่ได้มีโอกาสพูดในสโมสรฯ เกี่ยวกับอาชีพของโรงเรียน ให้สมาชิกในสโมสรฯ เราได้ฟัง ขณะที่เราต้องไปเชิญวิทยากรจากที่อื่น มาพูดอยู่ตลอดเวลา ถือว่าเป็นเกียรติมาก ที่สมาชิกให้โอกาสมาเล่าสู่กันฟังเกี่ยวกับอาชีพของพวกเราแต่ละคน ซึ่งทำธุรกิจกันอยู่ ถ้าจะพูดเรื่องของ 7-11 อย่างเดียวก็อาจไม่สนุก หรือน่าเบื่อ ท่านนายกบอกว่าให้พูดเรื่องการท่องเที่ยวด้วยก็พยายามเอาสองเรื่องมาผูกกันให้ได้เกี่ยวพันกันยังไง

ผมที่ชอบการเดินทาง ได้เดินทางมาตั้งแต่เด็ก ๆ สังเกตดูที่ท่าช้างซ้ายมีไฟอยู่ 1 เม็ด ก็เดินทางตลอดตั้งแต่เด็ก ๆ ตอนช่วงเด็ก ๆ ที่เรียนหนังสืออยู่ที่ภูเก็ท ก็เป็นลูกคนกลาง คนกลางจะซนหน่อย ระหว่างที่ซุกซนอยู่ที่ภูเก็ทอยู่ ๆ คุณพ่อผมก็เรียกตัวมาขึ้นรถ จักรกระบ่า ไม่รู้เรื่องอะไรเลยบอกให้ไปปิ้ง ปิ้งอยู่ไหนก็ไม่รู้ ตอนนั้นก็ถูกหิ้วขึ้นรถไป ไปอยู่ปิ้งก็จับให้เรียนหนังสือที่ปิ้ง ไปอยู่เกาะปิ้งก็ตะรอน ๆ ไปทั่วเกาะปิ้ง ตอนนั้นเพิ่งจบ ป.7 ที่ภูเก็ทเรียนโรงเรียนไทหัว ปิดเทอมก็เที่ยวชมนอกก็เรียกตัวขึ้นรถไปเลยก็ไปเร่ร่อนอยู่ที่โนน 4 ปี ระหว่างที่ใช้ชีวิตอยู่ที่มาเลเซีย ไม่เคยชอบประเทศมาเลเซีย มันรู้สึกว่

บรรยากาศมันไม่เหมือนกับบ้านเรา ระหว่างนั้นคุณพ่อก็ขึ้นไปเยี่ยมก็ถามว่าเป็นยังไงประเทศมาเลเซีย ได้เห็นอะไรบ้าง ได้ทำอะไรบ้าง ผมบอกไม่เห็นอะไรเลย รู้แต่ว่าประเทศไทย แผ่นดินมันหอมกว่าประเทศมาเลเซีย พ่อก็หันมามองหน้าแล้วก็ไม่พูดอะไรก็ อยู่ที่นั่น 4 ปี มีเรื่องชกต่อยกับคนไทยบ้าง มาเลเซียบ้าง ที่ระหว่างเรียนอยู่ด้วยกันตอนนั้นก็ไม่ได้ถึงกับใหญ่โต ก็เป็นแบบผู้ชายผู้ชาย พ่อผ่านไปเรื่อย ๆ ช่วงนั้นมาเลเซีย โรงเรียนหังเจียงเป็นโรงเรียนที่คนไทยไปเรียนกันเยอะ มากันทั้งประเทศก็ได้รู้จักคนไทยเยอะแยะ ซึ่งตอนนี้ก็กระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศไทยแล้วก็ยังคงคบค้าสมาคมกันอยู่ ประวัติศาสตร์หังเจียงนี้ร้อยกว่าปี แล้วนะเป็นโรงเรียนร้อยกว่าปี ปัจจุบันคนไทยไม่มีตอนนั้นที่ไปไปอยู่กันเยอะมีประเทศไทย กับอินโดนีเซียที่ไปอยู่ในโรงเรียนนี้เยอะ ผมยังเรียนไม่ทันจบที่ปิ้ง ที่หังเจียงยังไม่ทันจบก็ขอพ่อไปเรียนได้หัวน จากเกาะภูเก็ท ก็ไปเกาะปิ้ง จากเกาะปิ้ง ก็ไปเกาะไต้หัวน ก็เดินทางไปได้หัวนไปอยู่โรงเรียนอเมริกันสกูล เป็นโรงเรียนของกองทัพอเมริกา กองทัพเรือที่ 7 ซึ่งเป็นกองทัพเรือที่ใหญ่มากดูแลทั้งหมดเลย ที่นี้ทหารอเมริกันไปอยู่เยอะ ลูกทูตอะไรก็ไปอยู่กันเยอะ คนจีนไม่สามารถจะเข้าไปเรียนได้ โรงเรียนนี้ นอกจากเป็นเด็กต่างประเทศถึงให้โอกาสเข้าไปเรียน ก็เป็นโรงเรียนที่ทางรัฐบาลเขาสร้างขึ้นมาก่อนข้างจะดีก็อยู่ไต้หัวนนี้กำลังวัยรุ่น 17-19 ปี ช่วงนั้นกำลังสนุกเลย สาวไต้หัวนเป็นผู้หญิงที่ผิวสวย หน้าตาดี หุ่นดี ใจดี แล้วก็ชอบนักเรียนหัวเฉียว คือนักเรียนคนจีนที่อยู่โพ้นทะเลเขาจะชอบมาก นั้นพวกเราไปก็ค่อนข้างจะแตกต่างเพราะฉะนั้น

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11 (ต่อ)

โดย อ.เศรษฐี งานทวี

ทุกครั้งที่จัดปาร์ตี้ แคบบอกว่าปาร์ตี้ โฮเทลมหลายผู้หญิงมาก กันเต็มสนุกมาก เป็นช่วงชีวิตที่ค่อนข้างสนุกสนานระหว่าง อยู่ไต้หวันก็โตเตไปทั่วหมดในประเทศไต้หวัน มีช่วงหนึ่งปิด เทอม ก็หิ้วเป้ไปกับเพื่อนอีกคนหนึ่ง ไปโอกินาว่าประเทศ ญี่ปุ่น น้อยคนมากจนปัจจุบันที่จะไปเกาะโอกินาว่า ก็ชวน เพื่อนไปเพื่อนบอกว่าพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ พูดภาษาจีน ได้ ผมบอกภาษาอังกฤษผมพูดเองคุณพูดภาษาจีน ขึ้น เครื่องกันไปสองคน ระหว่างทางไปเจอคนเกาหลีอีกสองคน ก็คุยกันไปคุยกันมา ก็เที่ยวด้วยกันไม่มีแผนไม่มีอะไรสัก อย่างเลย ไปโอกินาว่าที่พัทก็ไม่มีอะไรก็ไม่มีสักอย่างไปถึง ก็เป้าหมายอย่างเดียว YMCA ที่พัทสำหรับผู้ชาย YWCA ที่ พัทสำหรับผู้หญิง ก็มุ่งเข้าไปเที่ยวเดินหาหา ท่องอย่าง เดียว YMCA อยู่ไหนไม่รู้เรื่อง เพราะพูดญี่ปุ่นกันไม่ได้ ญี่ปุ่นก็พูดอังกฤษ พูดจีนไม่ได้ กังกันไป เกาหลีก็พอได้อยู่ กังๆ กันไป 4 คน ไม่เจอหายังไงก็ไม่เจอก็มีตลงเรื่อยมีด ลงเรื่อยก็เลยไปพักตามบ้านคน ก็โอเคนอนเสื่อ ตอนเช้าก็มี ข้าวให้กินกับไข่ดิบ นั่นก็ครั้งแรกเลย ที่กินไข่ดิบกับข้าวก็ โอเค ใช้ได้อยู่สนุกสนานดี เด็กๆ เข้าก็เที่ยวเตร่นี้คือชีวิต ช่วงกำลังสนุกสนาน ในช่วงนั้นไม่มีความทุกข์มีแต่ความ สนุกอย่างเดียวเห็นโนนเห็นนี่ไปก็เห็นบ้างไม่เห็นบ้างไม่ได้ เอากลับมาคิดมาคิดที่หลังถึงค่อยๆ เห็นขึ้นมา ต่อมาเมื่อ ออกจากประเทศไต้หวัน ตอนอยู่ไต้หวันก็เป็นทีมฟุตบอล ของโรงเรียนก็เล่นอยู่ที่ไต้หวัน 4 ปี จริงๆ ผมสามารถจบได้ 3 ปีนะ แต่ด้วยความชอบก็พากันตั้งให้เป็นสี่ปี ปีสุดท้ายของ การเล่นฟุตบอลก็ได้ที่ 1 ของไทเป แล้วก็ได้เป็นตัวแทน ของไทเปไปแข่งที่ฟิลิปปินส์ ไปฟิลิปปินส์ก็ได้นั่งเครื่องบิน

C130 บินฟรีเพราะมันเป็นของกองทัพเรือที่ 7 ที่เขาเอามา ให้พวกนักฟุตบอลอเมริกัน พวกเราบินกันไปโดยไม่ต้องใช้ วิชาเลย โอ้ใหญ่มากตอนนั้นเราวัยรุ่น ตอนนั้นรู้สึกอเมริกา ใหญ่มากๆ ทำไมมันยิ่งใหญ่อย่างนี้ เข้าฟิลิปปินส์โดย เครื่องบินทหาร โดยไม่ต้องใช้วิชากันเลยเข้าไปแล้ว เครื่องบิน C130 ที่ไปนั่งดูข้างนอกมันใหญ่โตเข้าไปข้างใน มันไม่มีอะไรเลยนะมัน มีเก้าอี้สองข้างที่หนึ่งเป็นคล้ายๆ ตะ ข่ายลือเอาไว้ ตรงกลางตั้งอุปกรณ์ เพราะเป็นเครื่องบิน ลำเลียงตั้งรถจิบ รถถัง อะไรก็แล้วแต่ เวลาบินมันก็ตั้งหน้า กลัวตื่นเต้น มันเป็นประสบการณ์ในชีวิตที่ได้เดินทางด้วย เครื่องบิน C130 ปกติคนธรรมดาไม่ได้ขึ้นนอกจากทหาร เท่านั้นเอง ก็เป็นประสบการณ์ชีวิตที่ดี ไปแข่งที่ฟิลิปปินส์ก็ ได้ที่สามของประเทศฟิลิปปินส์ มันสนุก ตอนอยู่ฟิลิปปินส์ สนุกมากสาวๆ สวยมากฟิลิปปินส์นี่ผิวคล้ำๆ สเปนครึ่งหนึ่ง ฟิลิปปินส์ครึ่งหนึ่ง บรรยากาศครึกครื้นมาก สมัยนั้น ฟิลิปปินส์ บรรยากาศคล้ายประเทศไทย แต่ผู้หญิงสวยกว่า เยอะเลย เยอะมากน่าจะย้ายไปเรียนฟิลิปปินส์อีกเกาะหนึ่ง ไม่ได้มีโอกาสเพราะพอจบจากไต้หวัน ก็ไปอเมริกาพอไป อเมริกาชีวิตก็เริ่มเปลี่ยนที่นี้ก็สนุกอีกแบบหนึ่ง แล้วด้วย ความที่มั่นใจว่าเราอยู่โรงเรียนอเมริกัน อยู่ประเทศไต้หวัน ตอนที่เขาส่งจดหมายมาแล้วบอกว่าให้ไปออเรนเตชันวันที่ เท่านั้นเท่านี้ไม่ไปอวดดีไม่ไป เสร็จแล้วบินไปลงที่เทนนาซี เมืองหลวงชื่อแนสวิลล์ คือผมไปเรียนที่แคนดักก็ แต่ว่า สนามบินของแคนดักก็นั้นห่างไปร้อยกว่าไมล์ลงที่แนสวิลล์ นี่ห่างกันแค่ 65 ไมล์ ไม่รู้เรื่องอะไรสักอย่างก็จุดที่สั้นที่สุดก็ บินไปลงแนสวิลล์ พอลงสนามบินเดินถือสองกระเป๋าเดิน

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11 (ต่อ)

โดย อ.ไชยยช งามทวี

ออกมามาถึงยืนอยู่หน้าประตูหันซ้ายหันขวา ไม่รู้ไปไหน ถอยหลังกลับเข้าไปนั่งสักพักหนึ่ง ก่อนเอาใจตี๊วะ เพราะเนสวีนี่มันใหญ่มาก เนสวีนี่ผมเพิ่งมารู้ตอนหลังจากที่ผมไปอยู่แล้วนะ คือเมืองหลวงของกันทรวิชัย ใครจะโด่งดัง ใครจะดังเรื่องกันทรวิชัยของไปที่เนสวีนี่ เพราะฉะนั้นเป็นแคปปิตัลเลยของดนตรีกันทรวิชัย พอถอยหลังไปตั้งหลักอยู่แป๊บหนึ่ง ก็นึกไปเรื่อยๆ เคยดูหนัง เคยคุย นึกถึงเกฮาว เออรถบัสนี่เกฮาว เดินหาเกฮาว เดิน เดิน เดิน ในที่สุดก็ไปถึงเกฮาว ไปขึ้นเกฮาวก็เที่ยวเดินตามไปแคนตักก็คันไหนก็เดินตาม ตาม ในที่สุดก็ได้ก็ขึ้นไป ที่นี้ไปถือกระเป๋าสองใบใหญ่มากกลัวก็กลัว ไม่รู้อะไรสักอย่างก็ไม่รู้ ขึ้นไปนั่งมีคนดำเนินเต็มไปหมดเราก็กวลงไปหมด ง่วงก็ง่วง ไม่รู้เรื่องก็ไม่รู้เรื่อง ก็นั่งไปโบว์ลิ่งกรีนแคนตักก็ คอยเดินไปถามคนขับอยู่ตลอดเวลาถึงหรือยัง ถึงหรือยัง อีกไกลมัย เขาก็บอกว่าเดี๋ยวเรียกเอง พยายามนั่งใกล้กับคนขับให้มากที่สุด ในที่สุดก็ไปถึงเมืองโบว์ลิ่งกรีนเป็นเมืองมหาลัยมีมหา ลัยทั้งเมืองเลย นักเรียนหลายหมื่นคนเลยก็ค่อนข้างจะ สวยงาม มหาลัยก็สวยแล้วก็ใหญ่ก็เที่ยวเดินหามหาลัยพอดี พี่ชายเคยเรียนอยู่ที่นี่ แต่ว่าไม่รอผมเขาจบแล้วเขาก็กลับเลย หิ้วไว้แต่กล่องๆ ก็ไปเที่ยวหาในที่สุดก็หาเจอเขาก็ให้นอน หนึ่งคืนสองคืนจนกว่าจะหาอพาร์ทเมนท์ที่ได้ หาหอในมหา ลัยได้ เปิดกล่องออกมามีพวกถ้วยชาม หม้อหุงข้าว กว่าจะ จัดระเบียบได้ก็ใช้เวลาอยู่พักใหญ่ๆ พอเข้าไปในมหาลัยก็ เซ่ออีกเพราะมันใหญ่มากใหญ่กว่าที่เราคิดเยอะ แม้แต่ ห้องสมุดมัน ห้องสมุดตีมันสูง 20 กว่าชั้น หนังสืออย่าง เดียวเลยมันมีคอร์สหนึ่งที่คุณต้องเรียนคือ โรเบอริโซ ถ้าคุณ

ไม่เรียน คุณจะหาหนังสือไม่เจอสักเล่มหนึ่งเลย แล้วก็ไปจับ คอर्स์นี้หนึ่งคอर्स์ เพื่อจะเรียนหนึ่งเครดิตเวลาเราไปเข้าเรา ถึงจะหาหนังสือเจอว่ามันอยู่จุดไหน ชั้นไหน แล้วก็ ไมโครฟิล์มเยอะเยอะเลย กว่าจะเข้าที่เข้าทางนั่งเซ่ออยู่ หลายเดือนอยู่เหมือนกันไปไม่ถูก แต่ก็เริ่มคุ้นเคยเริ่มชินก็ เริ่มซ่า สาวอเมริกันสวยเหมือนกัน เริ่มซ่า เริ่มสนุกชีวิต ตอนนั้นประมาณ 20 ได้ มีอะไรเยอะเยอะที่น่าสนใจมากเลย สาวอเมริกันนี่ ใครว่าฝรั่งไม่ซีหิงอย่าไปเซ่อ ไอกันซีหิงที่สุด ยิ่งกว่าคนไทยอีกผมว่าไอกันนี่โหดโหดมาก แต่ว่าคน อเมริกาดูแล ดูแลบ้านดี ดูแลอะไรดีมีจินตนาการสามารถทำ ให้ห้องบ้านสวยงามไอนี้คนอเมริกันดูแลดี สาวๆ ในมหาลัย หุ่นดี สวย ตัวสูงสวย ตัวเล็กๆ ก็มีไม่ใช่ไม่มี ก็ใช้ชีวิตอยู่ใน อเมริกาหลายปีอยู่ก็มีความสุขดี อยู่อเมริกาสมัยนั้น 30-40 ปีที่แล้ว การสื่อสารกับประเทศไทยไม่มีอินเทอร์เน็ต ไม่มี อะไรสักอย่างมีแต่โทรศัพท์ กับจดหมาย โทรเลขก็ไม่ค่อย ใด้ใช้ โทรศัพท์นี่สมัยก่อนภูเก็กลำบากมากนะโทรทางไกล ต้องไปที่ศูนย์โทรคมนาคมไปบอกเขาจะโทรทางไกลแล้วยื่น เฝ้าตุ๊กติดต่อนั้นนั่นภูเก็ตสมัยก่อนเพราะฉะนั้นง่ายที่สุดก็คือ เขียนจดหมาย เพราะฉะนั้นการเขียนจดหมายก็คือจาก อเมริกา 15 วันมาเมืองไทย ถ้าพ่อผมยุ่งๆ ก็อาจจะเป็นสอง เดือนถึงจะตอบไปอีก 15 วันกว่าจะไปถึงสรุปแล้วรับเลย เขียนเลยก็เป็นเดือนจดหมายกว่าจะได้รับ ที่นี้ก็ช่วงที่เรียน อยู่ก็อยากกลับบ้านพ่อก็บอกว่าไม่ต้องกลับที่บ้านทุกอย่าง เหมือนเดิมไม่ต้องกลับให้ใช้ชีวิตที่อเมริกา ท่องเที่ยวดู วัฒนธรรม ดูทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะชีวิตที่อยู่ในวัยเรียนไป ท่องเที่ยวไม่เหมือนกับชีวิตที่ทำงานแล้วไปเที่ยว

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11 (ต่อ)

โดย อ.ไชศรัย งานเทวี

เพราะฉะนั้นเราอยู่ตรงนั้นแล้ว พรรคพวกเรามีเพื่อนอเมริกันเรามีอะไรเราไปเที่ยว เราจะได้เห็นชีวิตของเขาผมเคยไปอยู่บ้านพวกฝรั่ง เคยไปกินข้าว ไปอะไร ก็ได้ใช้ชีวิตร่วมกับพวกนี้ที่ในช่วงซัมเมอร์มันปิดตั้งสามเดือน แล้วผมเป็นคนชอบเที่ยวอยู่แล้วก็ชวนเพื่อนๆ เที่ยวไปต่างรัฐ ไปเที่ยวต่างรัฐมีข้อแม้ว่าถ้าเราไปกันหลายคน คนที่ออกรถให้ยืมรถไปเที่ยวไปด้วยกันไม่ต้องเสียตังค์ เป็นกฎที่ผมตั้งขึ้นมาให้เที่ยวฟรีกันฟรี เพราะเขาได้เสียสละรถลงมาแล้ว ถ้าไปในรถมันมีผู้หญิงด้วยตั้งกฎว่าคนขับรถได้นอนบนเตียงคนอื่นที่ไม่ได้ขับรถ ก็นอนที่พื้นด้วยสลิปปีงเบ็ค สมัยนั้นเงินน้อยก็เที่ยวแบบประหยัด ห้องหนึ่งนอนบางทีสี่ห้าหกคน ผู้หญิงที่ไปด้วยมีสิทธิ์ได้นอนบนเตียง เพราะฉะนั้นคิดเอาเองว่าผู้หญิงคนนั้นได้นอนกับใคร ผมเป็นคนขับรถ ก็เป็นประสบการณ์อีกอย่างหนึ่งแต่ทุกคนก็แอบปี้กันดีสนุกสนานกันดี ในวัยเรียนตอนนั้นก็เรียนประสบการณ์ชีวิตช่วงหนึ่งของการไปเรียนหนังสือ ผมน่าจะเป็นคนไม่ก็คนที่ไปอยู่อเมริกา แล้วได้ท่องเที่ยวเกือบครบ 50 รัฐ ผมขับรถจากนิวยอร์ก ไปถึงแคลิฟลอเนียร์ข้ามทวีปจากแปซิฟิกไปแอตแลนติก ผมเที่ยวเที่ยวมันมากก็พอบอกให้เที่ยวไม่ต้องกลับบ้านผมเลยเที่ยว เที่ยวแบบจริงๆ จังๆ ขึ้นมิกซิกแกน ลงฟลอริดา ขึ้นไปถึงเมนโล่ ไปถึงแคลิฟลอเนียร์ เมืองที่ผมชอบมีอยู่ 3-4 เมืองก็คือ ซานฟรานซิสโก นิวแมกซิกโก นิวออริน ส่วนหลายๆ เมืองก็โอเค แต่สี่เมืองนี้ก็คือประทับใจมาก มีอะไรเยอะแยะให้ได้นึกถึงนี่คือการเริ่มต้นชีวิตการเดินทางของผม หลังจากนั้นก็กลับมาประเทศไทยก็ถูกเรียกตัวหลังจากดูแล้วมันไม่ค่อยมีอนาคต

เท่าไร ถูกเรียกตัวให้เข้าไปรับผิดชอบสวนยาง งานโรงแรม งานอุตสาหกรรม งานอื่น ถูกคนอื่นยึดหมดแล้วถูกพี่ๆ เอาไปหมดแล้ว เหลืองานสวนยางลำบากนี้ไม่มีใครเอา พอบอกมึงนั่นแหละไป เพราะว่าสวนสมัยก่อนมันไม่ได้สบายเหมือนสมัยนี้ ทางเข้าหมายถึงลูกรังซีโคลน ต้องรถโฟร์วีลอย่างเดียว ถึงตะลุยเข้าไปได้ไม่มันติด แล้วก็ไฟฟ้าไม่มี อะไรก็ไม่มี ไม่ใช่ไปทำแล้วบอกว่าต้องทำอย่างนั้น ต้องทำอย่างนี้ไม่มีเลยพอมผม แต่ว่าความโชคดีของผมอย่างหนึ่งคือ ผมเกิดในยุคของเหมืองแร่ยุคเหมืองแร่คือยุคที่ทรหดมากผมได้ไปใช้ชีวิตอยู่ในเหมืองในอะไร ตอนแรกที่ผมไปผมตั้งใจจะไปเรียนทหาร ก่อนที่อเมริกาผมตั้งใจจะไปเรียนเวสพอย ผมสมัครไปเขาไม่รับผมนะ เพราะสมัยนั้นคอมมิวนิสต์รุนแรงมาก เขาตอบผมมาว่าไม่สามารถให้เรียนได้ เนื่องจากต้องได้รับการรับรองจากทางรัฐบาลไทย หรือเป็นนักเรียนที่เรียนทางทหารของประเทศไทย ถึงจะเรียนได้เพราะโรงเรียนเสนาธิการทหารเวสพอย เป็นโรงเรียนเสนาธิการที่ดีที่สุดของอเมริกา เราได้รับจดหมายแล้วเราก็ไม่ได้ดินอะไร ถ้าเป็นสมัยนี้คงจะดินที่จะไปเอาหนังสือรับรอง หลังจากนั้นก็ถอย ถอยออกมาก็เสียชีวิตแล้วก็คิดจะไปเรียนเหมืองแร่วิศวกรเหมืองแร่พอดีอยู่ในช่วงของท้ายๆ ของเหมืองแร่แล้วพอลบบอกว่าอย่าไปเรียนเลยก็เลยไปเรียนเกษตรวิศวกรรมเครื่องจักร นี่คือการที่ไปที่มาของเรื่องราว ที่นี้กลับมาตรงที่ว่าพอลบเข้าไปอยู่ในสวนก็ไปงมอยู่พักใหญ่ๆ แต่ว่าเคยใช้ชีวิตอยู่ในสวนแล้วละแต่ว่าไปในอีกรูปแบบหนึ่ง พอลบไปในฐานะของคนทำงานอีกแบบหนึ่งก็ต้องไปตั้งหลักใหม่ หนึ่งปีแรกที่ผมเข้าไปอยู่ในสวนผมไม่

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11 (ต่อ)

โดย อ.ไชศรัย งานทวี

ในสมัยที่อยู่ไป 20-30 ปีที่แล้ว ฟลุ๊คๆ ได้มา พอพี่เขาเดินมาคุยกับผมว่า เอากี่เอาไม่ใช้รู้เรื่องขาดทุนร่อยกว่าล้านเอาก็เอากลับอะไรก็ลุย ด้วยนิสัยที่ไม่ยอมแพ้ก็ลุยเข้าไป ก็เริ่มศึกษาดู ก็ดูอะไรที่เงินตกหล่น อะไรที่ตกหล่นก็เริ่มเก็บกวาด ผมเป็นคนที่ไม่ค่อยขี้ขางที่จะคอนเซอวิทีฟที่จะลงทุน มันต้องละเอียด ต้องเรียบร้อย ลุย ไม่กลัวอะไรทั้งนั้นก็ห้ามรุ่งห้ามค้ำกลางคืนตีสองตีสามก็เข้าร้าน เพราะไม่รู้เรื่องไง เราไม่รู้เรื่องเราโง่กว่าเขาเราก็ต้องขยันกว่าเขา เราเข้าร้านตีสามตีสี่เพื่อไปดูพฤติกรรม ไปดูโน่น ดูนี่ ดูนั่น แก้นั้น แก้นี่ ลังกระดาษที่สมัยก่อนทิ้งๆ ขว้างๆ ก็เก็บ เก็บรวบรวมเข้ามาแล้วขนลงมาแล้วขาย ขาย เชื้อมัยได้เงินเป็นล้าน ได้เงินเป็นล้าน บ้าจริงนี่คือที่สูญหายไปสมัยก่อนที่สูญหาย ก็เริ่มเก็บกวาด เริ่มเติบโต เริ่มขยายสาขา เริ่มมีรายได้ ไล่ไปเรื่อย ไล่ไปเรื่อย สามร้อยล้าน ห้าร้อยล้านขยับเรื่อย ลดขาดทุนลงมาเรื่อยตอนนั้นใกล้ๆ ยุค IMF ที่อื่นเกือบเป็นเกือบตายผมรอด ผมรอด เพราะอะไรรู้เปล่า ผมนั่งคุยกับผู้บริหาร ซีพี เขาเห็นความตั้งใจของผม เขาเห็นความมุ่งมั่นของผม เขาช่วยผมหลายเรื่อง ผมบอกว่าผมไม่รู้เรื่องหรือกเซเว่น Teach me & I Learn Tell me & I do เขาค่อนข้างจะชอบผม ผมเป็นคนที่รักษากติกา รักษาคำพูดตรงไปตรงมา เงินทุกบาททุกสตางค์คือโอนเป๊ะ เป๊ะ ทุกวันเลย แล้วกับแบงก์ ผมบอกแบงก์เลยนะว่าผมจ่ายในขณะที่ทุกคนไม่จ่ายยุค IMF ทุกคนไม่จ่ายทุกคนไม่ยอมจ่ายแต่ไม่หนี แต่ก็ไม่จ่าย ผมบอกแบงก์ผมจ่าย จ่ายเท่าที่ผมจ่ายได้ แต่ถ้าผมจ่ายไม่ได้ ผมขอไม่จ่ายเงินต้นคือจ่ายดอกเบี้ยแบงก์ก็โอเค ผมไปสำนักงานใหญ่เลยนะผมเข้าไปทุกจุด

ของสำนักงานใหญ่ที่เป็นหนี้ร้อยกว่าล้าน ผมไม่ได้เกี่ยวอะไรเลยจริงๆ ผมเกี่ยวในฐานะที่เข้ามาบริหารก็ไปคุยก็ได้รับการยอมรับแล้วก็เริ่มทำงานกับทางซีพีแล้วก็มีรายได้เข้ามา ก็เริ่มจ่าย จ่าย ปลอด ปลอด ในที่สุดก็หมดหลังจากนั้นก็คือกำไรจริงๆ ก็แอบปี ก็ขยายไปเรื่อย เซเว่นมันทำงานกับซีพีเราได้อะไรเราทำงานกับซีพีผมได้อะไรกับซีพี ผมได้กลยุทธ์ ผมได้ยุทธศาสตร์ ผมได้อะไรเยอะแยะเลย ผมได้เห็นวิธีการทำงานของซีพี ผมได้วิธีคิดแบบซีพี ผมได้การทำงานแบบมืออาชีพ การทำงานแบบซีพีเขาทำกันยังไงเขาไม่เคยยอมแพ้กับอุปสรรคที่มันเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเรื่องใหญ่เรื่องเล็กแค่ไหน บางครั้งเขากันคู่ต่อสู้ด้วยการเช่าตึก เช่าห้อง ทิ้งเอาไว้เลย 1 ปี เพื่อจะไม่ให้คู่ต่อสู้เข้ามาเบียดเราได้ยอมเพราะเขาบอกว่าถ้าเราไม่ยอมเช่าเอาไว้นะ คู่ต่อสู้เข้ามายึดพื้นที่ทำให้เราทำธุรกิจยาก แล้วก็เสียรายได้ให้กับคู่ต่อสู้เพราะฉะนั้นก็ยอมเช่าทั้งประเทศเลยนะ ไม่ใช่เฉพาะกรุงเทพฯ ไม่ใช่ทุกจุดที่เขาดูแล้วเป็นยุทธศาสตร์จุด A ของเขาซึ่งต้องไม่มีคู่แข่งเข้ามาเบียดถ้าจะเข้ามาเบียดหมายถึงต้นทุนต้องสูงกว่าเรา เพราะฉะนั้นบางแห่งคุณก็จะเห็นว่าเซเว่นอยู่หัวถนนท้ายถนนปิดเลย มาแทรกตรงกลางก็โดนเราเบียดดินไม่หลุดวิธีการคิดนี้มาจากโก๊ะ การเล่นโก๊ะล้อมเมืองให้ตายไม่พินให้ตาย เล่นหมากรุกคือรุกฆาต ฆ่า ฆ่าอย่างเดียว การฆ่าคือเกิดศัตรูเกิดการล้างแค้น แต่เราเล่นโก๊ะคือบีบให้ถอยเอง อยู่ได้มัยในที่สุดก็ไป นี่คือนโยบาย เป็นยุทธศาสตร์ ที่ซีพีสอนให้ผมเล่นเกมส่วนตัวอย่างมีมิติ เหลืออยู่ไม่โหดร้ายเหมือนสมัยอยู่สวนชักปืนอย่างเดียวเอาตายอย่างเดียว ตอนนี่วิธีคิดมันเปลี่ยน นี่คือนโยบายที่ได้มา

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11 (ต่อ)

โดย อ.ไพศรชัย งานเทวี

เพราะฉะนั้นกลยุทธ์อีกเยอะแยะเลยที่ได้เรียนรู้ ซีพีชายข้าว
กล่องเริ่มแรกล้มลุกคลุกคลานแต่ว่าเทรนมันต้องมาแบบนี้
ผู้บริหารนั่งคุยกับผม อเมริกามาแบบนี้ ญี่ปุ่นมาแบบนี้
คนไทยต่อไปต้องแบบนี้ แฟมมีลีมาร์ทมีทั้งหมด 300 กว่า
สาขา ยุทธศาสตร์ของแฟมมีลีมาร์ท มีอยู่สามสี่แห่งที่กำลัง
ขยายขยายอย่างรุนแรงคือ กรุงเทพฯ พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่
ไม่แน่ใจ แต่ 3 จังหวัดนี้แน่นอนเลยแฟมมีลีขยาย แต่ก็โดน
ตีถอยร่อนไปหลายๆ จุดแล้ว แฟมมีลีตอนนี้ก็เริ่มซบเซา
แล้วก็ขายธุรกิจไปแล้ว แฟมมีลีไม่มีอะไรน่ากลัวไม่ใช่คู่แข่ง
อะไรต่อไปก็โดนบล็อกหมด เขาวางจุดไว้ล่วงหน้าเป็นปี ใน
1 ชั่วโมงคนเดินไปเดินมา ทั้งรถทั้งคน ใน 1 ชั่วโมงต้องมี
4,000 คน ใน 4,000 คน ตีว่า 50% เข้าร้านเซเว่น ตีว่าต่อ
หัว 80 บาท หรือ 100 บาทถ้าแถวป่าตอง แล้วก็คำนวณมี
สูตรคิดออกมาถ้าเวิร์คก็เปิด เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องดูว่าโล
เกชั่นโอเคมั๊ยโอเค อาจจะเปิดใกล้เคียงกันถ้ามัน 4,000 คน
ก็จะเปิด การลบแบบมิตรภาพ ทำให้คู่แข่งอยู่ยอมถอยด้วย
ไมตรีไม่ฆ่า ถ้าฆ่าจะเกิดการโกรธแค้นและเกิดการล้างแค้น
ขึ้น พอทำเรื่องข้าวกล่องทุกอย่างก็ขาดทุน เริ่มแรกขาดทุน
ซีพีบอกไม่ใช่ ชีวิตมันต้องมาแบบนี้คุณภาพชีวิตต้องดีขึ้น
คนไทยต้องอย่าใช้ชีวิตที่ดีขึ้น ก็ประชุมแล้วก็นั่งคิดกันว่า
จะอย่างไร เริ่มแรกให้แก้ที่ข้าวเลย หาข้าวที่ดีที่สุดอร่อยที่สุด
มาเป็นข้าวกล่องก็ไปเอามา แล้วคุณดูข้าวกล่องพอเวฟมา
มันหอมมันนุ่มมันนุ่ม หลังจากนั้นก็มาแก้ที่กับแล้วก็ทำให้
มันหลากหลายขึ้นมีหลายเมนูขึ้น ชายปัจจุบันหลายล้าน
กล่องเลย หลายล้านกล่องต่อวันติดตลาดเวิร์คมาก วันเสาร์
อาทิตย์ซีพีก็เลยออกไปก็ซื้อโยนใส่ตู้เย็นแช่แข็งไว้ดูที่วิดิทัศน์

ก็เวฟกินเวฟกิน กำลังแฮปปี้อยู่กับตัวเลข โจทย์ต่อมาคือ
ไปทำให้มันอร่อยกว่านี้อีก ไอ้ที่ได้อยู่แล้วแต่ยังไม่แฮปปี้เอา
ให้มันอร่อยกว่านี้อีก โอโฮ คุณดูโจทย์ง่าย แต่คนทำเกือบ
ตายทำอย่างไรของให้มันอร่อยกว่าเดิม นี่คือซีพี นั่งคิด นั่งเทศ
นั่งซึม กว่าจะลงตัว ให้ขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง นี่คือซีพี นี่คือนี่สิ่งที่
เราเรียนรู้ในการที่จะทำงานกับซีพี เพราะฉะนั้นการทำงาน
กับซีพี ความกดดันมันสูงมันไม่เหมือนทำธุรกิจของเราเอง
สบายสบาย อยากทำอะไรก็ได้ ของพวกเขาเมื่ออาชีพกันจริงๆ
ลูกหลานของซีพีจะเข้ามาทำงานในเครือของซีพี เข้ามาได้
แต่ไม่ให้ตำแหน่งผู้บริหาร แต่ถ้าคุณไปทำธุรกิจอยู่ข้างนอก
ประสบความสำเร็จคุณเข้ามาเป็นผู้บริหารได้ เพราะฉะนั้นซี
พี ใช้มืออาชีพในการบริหารหมดผู้บริหารทำงานแบบมือ
อาชีพเอาเป็นเอาตายเงินเดือนสูง เงินเดือนเป็นล้าน ถ้ามว่า
แพงมั๊ย สวัสดิการอีกต่างหาก ค่าหาปิ่นเงินแสนล้าน กินเฟอร์
สคลาส ทุกอย่างเฟอร์สคลาสหมด ผู้บริหารของเซเว่นเรา
นี่คือสุดยอดเลยเห็นอะไรบางสิ่งบางอย่างในตรงนี้ ผมก็เลย
มาคิดของผมเองว่า ตอนเราอยากจนเราต้องใช้คนทำงานแต่
ถ้าเรารวยเราต้องใช้ผีทำงานให้ได้ นี่เป็นวิธีคิดของผม
ปัจจุบันนี้ที่เรียนรู้จากทางซีพีกำหนดขึ้นมาเป็นแบบนี้ ตอน
เราจนเราต้องใช้คน ตอนเรารวยเราต้องใช้ผีให้ผีทำงานให้
เรา ผีคืออะไรก็ได้ที่สามารถหาเงินให้เราได้ นี่คือนี่
ประสิทธิภาพของเงินที่เราหาได้ คุณฝากเงินใส่ธนาคารแล้ว
ไม่ใช่ไม่มีประโยชน์หรอก ซีพีมีระบบอีกตัวหนึ่งที่น่ากลัว
มากคุณจะเป็นใคร คุณจะทำอะไร ประธานาธิบดีไม่สนใจ
เลย เขาประชุมปิ่นนี่คือตัวเลขอย่างเดียว แต่มีเงื่อนไขทุก
บริษัทของเขาเลยนะบัญชีคุณห้ามแตะ บัญชีทุกกอง ทุกคน

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11 (ต่อ)

โดย อ.น.ไชยชัย งานเทวี

ขึ้นตรงกับประธานธานินทร์ อย่างเดียวเลย คุณจะใช้เงิน
ยังไง ทำยังไง ผ่านบัญชีไม่ว่าสักคำ แต่คุณห้ามไปส่งบัญชี
ให้ลงบออย่างนั้น ทำอย่างนั้นนะ ห้ามยุ่งเด็ดขาด ใครยุ่งถูก
ปลด ปลดเลย เพราะว่าบัญชีคือตัวควบคุมต้นทุน ตัว
ควบคุมอะไรทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเขาไม่ให้ใครไปแตะต้อง
เลย คุณสามารถบริหารทำได้อื่นได้ทุกอย่างเลย คุณจะ
บริจาค คุณจะกิน คุณจะเที่ยว ทำได้หมดแต่ทุกเรื่องต้อง
ผ่านบัญชีออกมา นี่คือจุดหนึ่งที่ทำให้ผมเห็นว่าบัญชีนี้
มีความสำคัญในการทำธุรกิจแล้วก็ควบคุมได้ เพราะฉะนั้น
บัญชีถ้ามีสองเล่มอันตราย อันตรายมากถ้ามีหลายคน
บริหารนี้ทุจริตโดยที่คุณไม่รู้ตัวเลย เพราะคุณก็ไม่รู้อันไหน
คือตัวจริงตัวปลอมซักรั้วแล้ว โดยเฉพาะตัวเลขที่มันใหญ่ๆ
ขึ้นมาเรื่อยๆ มันซักรั้วไปกันใหญ่แล้วเพราะฉะนั้นอันนี้คือสิ่งที่
ซีพีเขากำหนดไว้เลย เห็นแล้วน่าสนใจตรงนี้เลยต้องหันมา
ให้ความสนใจเรื่องบัญชีมากขึ้น ต้องเรียนรู้อะไรเพื่อจะทำ
ความเข้าใจวิธีบริหารด้วยตัวเลข แทนที่จะบริหารด้วย
ความรู้สึก บัญชีคือตัวเอ็กชเรย์ขององค์กรของเราเลยว่า
แข็งแรง หรือไม่แข็งแรง มันจะเล่าเรื่องให้ฟังด้วยงบดุล งบ
กำไรขาดทุนก็เดือนต่อเดือน แต่งงบดุลตัวนี้สำคัญที่สุดที่เรา
จะรู้ว่าสถานการณ์ขององค์กรเราตรงไหน สถานการณ์ยังไง
อีกข้อหนึ่งที่ซีพี เขาแข็งแกร่งเขากำหนดให้พนักงาน
เกษียณอายุตอนอายุ 55 ปี แล้วก็ให้ต่อได้ ปกติเรากำหนด
ว่า 60 ปี เกษียณ 50 กว่าปีก็เริ่มขี้เกียจแล้วเริ่มเป็นเดหวัด
แล้ว เริ่มอย่างงั้น อย่างงี้ เริ่มมีเงื่อนไข เริ่มไม่ทำงาน
สุขภาพไม่ดี เริ่มต่อรองแล้ว นั่งว่างๆ อยู่ไปวันๆ ซีพีบอก
ไม่ได้ให้คุณเกษียณที่ 55 แต่ให้ต่อได้ถึง 60 ถ้าจะต่อได้คุณ

ต้องทำงานมีผลงานทุกคนต้องเอ็กทีฟ ระหว่างที่ 48 49 50
เอ็กทีฟ เอ็กทีฟ เอ็กทีฟ ผ่านต่อสัญญาให้ 1 ปี 51 เอ็กทีฟ
เอ็กทีฟ เอ็กทีฟ ผ่านต่อสัญญาให้ 1 ปี 52 ขยัน มีผลงาน
สร้างงาน ขยายงาน 60 อายุ 60 ยังแข็งแรง ใช้ได้อยู่ยัง
สร้างผลงานต่อไป ต่อปีถึง 65 ปี 65 ปี ดูอีกทีหนึ่ง คุณดูวิธีคิด
ของเขาใช้คนจนงานที่สุดทำใช้คนแบบเค้นสมอง ผมเห็น
คนอายุ 60 ยังเอ็กทีฟเลยมีพลังมากทำงานคู้แล้วมีพลังเรา
รู้สึกเลยว่าทุกคนยังเอาเป็นเอาตายกับการทำงาน แบบมี
อาชีพกันจริงๆ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่น่าเรียนรู้อะไร เพราะฉะนั้นถ้าเรา
บอกว่าให้เกษียณ 60 เปลี่ยนวิธีคิด มาเปลี่ยน 55 พอแล้ว
ของจริงต่อ ของไม่จริงหยุด ตัวถ่วง เพราะฉะนั้นซีพีเลยมี
ทีม ทีมใหญ่ที่มีประสบการณ์ที่แข็งแรง ที่ของจริงอยู่
เบื้องหลังเต็มไปหมดเลย ด้านหน้าคือกองทัพอองหน้า
รุก เขาจะไปเปิดเซเว่นที่เมืองจีน กลยุทธ์ยุทธศาสตร์เขา
เยอะมหาศาลแล้วก็ให้ตัวให้เล่นเยอะ เพราะว่าเขามีคนอยู่ใน
มือเยอะจับตัวนั้นไปตั้งนี้ จับตัวนี้ไปรบไม่ได้ถอยตั้งตัวนี้เข้า
ไปอยู่ดูแล้วสนุกสนาน เฉพาะเรื่องการโอนเงินก็เป็นเรื่อง
ที่น่าสนใจเซเว่นกระจายไปทั่วประเทศ ทำยังไงเงินมันถึงจะ
ลิ่งเข้ามาอย่างเรียบร้อย เอะระบบเข้าไปคลุมหมดเลยทุก
สาขาฝากธนาคารที่ใกล้ที่สุด เพื่อความปลอดภัยของ
ผู้จัดการใกล้สาขาไหนยี่ห้อไหนไม่สนใจ ฝากเข้าไปจะ
ธนาคารไหนก็ตาม ทุกธนาคารจะเชื่อมเข้ามาในระบบของ
เซเว่นทุกธนาคารเลย เหมือนแม่น้ำสายเล็กๆ แล้วก็รวมตัว
เข้ามาเป็นแม่น้ำใหญ่เชื่อมเข้ามาเชื่อมเข้ามาจากทุกจุดทุก
จุดเชื่อมเข้ามาทุกวัน ต้องโอนเงินยอดขายเข้ามาทุกวัน
เครื่องมันบันทึกไว้หมดในเครื่องจะบันทึก นอกจากยอดเงิน

การบรรยายพิเศษ เรื่องการทำธุรกิจ 7-11 (ต่อ)

โดย อ.ไชศชัย งานทวี

จะบันทึกจำนวนคนที่ไปใช้บริการ แล้วก็อายุของผู้ไปใช้บริการเป็นใครซึ่งจะต้องเอามาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ต่อไป การเงินเมื่อถึงเข้าไป จะมีทีมงานคอยควบคุมคอยตรวจสอบว่าตรงกันมั๊ย ทุกวันทางซีพีจะต้องออนไลน์มาที่เครื่องผมตอนเที่ยงล่าช้ากว่าบ่ายสาม เขาจะดีดขึ้นมาเลย สาขานี้ยังไม่โอนเงิน ตรวจสอบด้วยทางผมก็เชื่อมไปหาเหตุผล เครื่องเสีย ไฟดับ มีเหตุผลอะไร แต่ถ้ามาถึงห้าโมงยังไม่โอนผู้จัดการต้องชี้แจงด่วนทันที ถ้าไม่ชี้แจง อีกทีหนึ่งต้องลงตรวจสอบทันที สมัยก่อนมีเงินหายเยอะตอนนี้อากแล้วเพราะระบบมันแข็งแกร่งมาก นี่ก็ได้เรียนรู้วิธีทำงานระดับประเทศที่คุ้มกัน แบบผู้บริหารไม่ต้องลงไปเลยใช้ระบบทั้งนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เป็นเรื่องใหญ่มากซึ่งเราทำไม่เป็นหรือสงสัยก่อน เราอยู่แต่ในสวนเราเข้าใจแต่เรื่องผลผลิตอย่างเดียวไม่เข้าใจมาถึงจุดนี้เป็นเรื่องโชคดีที่ได้มาทำงานกับซีพีเพื่อนผมคนหนึ่ง จบปริญญาโทอเมริกาทำงานกับซีพี เป็นผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการทำงานมากกับซีพีนานมากมีวันหนึ่งมีข้อครหาว่าทุจริตปลดทันทีเลย ซีพีรับไม่ได้กับการทุจริต ไม่ว่าจะตำแหน่งไหนเขาเอาเป็นเอาตายเรื่องนี้ถ้าทุจริตจบทันที มันทำให้เรารู้ว่าบางครั้งบางคราวการบริหารมันต้องเด็ดขาดเหมือนกัน เพราะเราคุมคนเป็นหลายหมื่นคนหลายแสนคน เรามายึดติดกับคนคนเดียวมันทำให้ไออื่นผิดพลาดได้ คุณก่อตั้งเป็นคนเริ่มต้นทำงาน เซเว่นเป็นเบอร์หนึ่งค่อนข้างจะเป็นคนเก่งเก่งมากเลย วิธีคิด วิธีพูด วิธีอะไรเก่งมาก แกก็เป็นกรรมการผู้จัดการนานอยู่พอสมควรในที่สุดก็ดึงอีกคนขึ้นมาเป็น แล้วแกก็ขึ้นเป็นประธาน คุณปิยะวัฒน์ขึ้นมาเป็นคุณปิยะวัฒน์ จบ

รามคำแหง วิธีคิดของแกไม่ธรรมดา นี่คือการใช้คนของซีพีใช้คนเก่งในการทำงานแล้วให้เงินเดือนสูงๆ ทุกคนทุ่มเทกันทำงาน คุณปิยะวัฒน์ วันเสาร์ อาทิตย์ ก็เที่ยวตรวจร้านเด็ก ๆ ก็ชื่นชม เฟรนไชก็ชื่นชมแกเป็นคนหน้าตาอึดอัดเป็นคนใจดี ใจดีแต่เอาแต่ใจขาด ก็ถือว่าได้เรียนรู้วิธีการบริหารคน นี่ก็คือเรื่องราวของเส้นทางของการเดินทางของ ผมการเดินทางท่องเที่ยวก็ได้ประสบการณ์ การทำงานก็ได้ประสบการณ์ ขงจื้อเมื่อพันกว่าปีที่แล้วพูดไว้ว่า เดินทางหนึ่งร้อยก้าวดีกว่าอ่านหนังสือหนึ่งร้อยเล่ม เปรียบเทียบเหมือนกับว่าเดินทางไปหาประสบการณ์ดีกว่านั่งอ่านหนังสืออยู่แต่ในห้องให้คุณอ่านเยอะแยะ คุณก็ยังไม่ได้รับความรู้สึกหรือเห็นอะไรจริงๆ จังๆ เขาเปรียบเทียบเมื่อพันปีที่แล้วเพราะฉะนั้นเราต้องอ่านด้วยเที่ยวด้วย เพราะการอ่านคือทฤษฎี การเดินทางคือประสบการณ์เอาสองอย่างมาบวกกันมันจึงทำให้การผิดพลาดมีน้อยลง ถ้าเราจะทำอะไรเราไม่ต้องลองผิดลองถูก เราเอาทฤษฎีมาจับเลยนั่นคือเรื่องราวของการใช้ทฤษฎีให้เกิดประโยชน์ก่อนที่จะมาทำไม่ใช่ฟังแล้วก็เดินตาม พันปีที่แล้วค่อนข้างจะล้าสมัยกับในโลกของปัจจุบันเพราะฉะนั้นต้องปรับหน่อย ผมผ่านอะไรมาไม่ถนัดนะปัจจุบันในส่วนที่ผมรับผิดชอบ เซเว่นี่หลายพันล้านก็ยังเดินต่อไปเรื่อยๆ ยังไม่คิดจะหยุดตราบใดที่ยังทำได้ยังสนุกกับการทำงาน

หลักการในการทำงานของผมมีอยู่ 4 ข้อ

1. ต้องทำงานอย่างมีเกียรติ คือการทำธุรกิจที่พูดได้อย่างเต็มปาก
2. ทำงานอย่างมีระเบียบวินัย
3. ทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริต
4. ต้องทำงานอย่างถูกผู้ขาย

28 กันยายน 2559 สโมสรโรตารีภูเก็ต จัดประชุมประจำสัปดาห์

สโมสรโรตารีภูเก็ตจัดประชุมสัปดาห์ขึ้นในวันที่ 28 กันยายน 2559 ณ ห้องประชุม ชั้น 12 โรงแรมเฟิร์ล ในการประชุมได้รับเกียรติจาก อน.โชคชัย งานทวี มาเล่าเกี่ยวกับธุรกิจโซ่ห่วยในเมืองไทย

สโมสรโรตารีภูเก็ต มอบเสื้อ ข้าวสาร และน้ำ ให้อาสาเจ้า ไปแข่งไต่เต่ กะตะ

สโมสรโรตารีภูเก็ต ร่วมกับคณะโรตารีแอนน์สโมสร ร่วมสนับสนุนเทศกาลถือศีลกินผัก มอบเสื้อ ข้าวสาร และน้ำดื่มให้อาสาเจ้าไปแข่งไต่เต่ กะตะ เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2559

สโมสรโรตารีภูเก็ต มอบเสื้อ ให้อาสาเจ้ากะทู้

สโมสรโรตารีภูเก็ต ร่วมกับคณะโรตารีแอนน์สโมสร ร่วมสนับสนุนเทศกาลถือศีลกินผัก มอบเสื้อ ข้าวสาร และน้ำดื่มให้อาสาเจ้าไปแข่งไต่เต่ กะตะ เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2559

สโมสรโรตารีภูเก็ต มอบเสื้อ ใต้ขาวชน สโมสรโรทาแรศท์ และอินเทอร์แรศท์ในอุปถัมภ์

สโมสรโรตารีภูเก็ต ร่วมสนับสนุนเทศกาลถือศีลกินผัก มอบเสื้อ ให้กับ เยาวชนสโมสรอินเทอร์แรศท์โรงเรียนสตรีภูเก็ต เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2559 และสโมสรโรทาแรศท์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2559

รายงานคะแนนการประชุมประจำสัปดาห์ เดือนกันยายน 2559

วันที่	สมาชิกทั้งหมด	ร่วมประชุม	เปอร์เซ็นต์การประชุม
7 กันยายน 2559	22	15	68.18%
14 กันยายน 2559	22	14	63.64 %
19 กันยายน 2559	22	12	54.55 %
28 กันยายน 2559	22	13	59.09 %

นายกสโมสร นาย.เลิศรัตน์ ผิวงาม

อุปนายก 1	อน.วิรัช เอ่งฉ้วน	อุปนายก 2	อน.โชคชัย งานทวี
เลขาธิการสโมสร	นยล.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนนท์	เหรัญญิกสโมสร	อน.ณิฏาภัทร์ โพชนุกูล
ปฏิคมสโมสร	อน.ปริม สุวรรณเลิศ	นายกรับเลือก ปี 60-61	นยล.พัทธ์ธีรา กิตติวีระนนท์
นายกเฟิงผ่านพ้น	อน.ธนิต ต้นติวาท	ประธานฝ่ายบริหารจัดการสโมสร	รทร.มณีพรรณ ต้นติวาทสวัสดิ์
ประธานฝ่ายสมาชิกภาพ	อน.โชคชัย ชิวเจริญกุล	ประธานฝ่ายมูลนิธิโรตารี	อน.วิทิต เอกวานิช
ประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์	รทร.จิรวัดน์ แซ่เฮ้ง	ประธานฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์	อน.สาโรจน์ อังคณาพิลาส
ผู้ฝึกอบรมของสโมสร	อน.ศักดิ์ คิ้วดำ	ประธานฝ่ายกิจกรรมเยาวชน	รทร.สวนศรี เตียวสกุล